

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En mærkelig Spaadom ogsaa om Dannemark efter en gammel Haandskrift

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 11. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_226-txt-shoot-idm287/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

men ogsaa fordi han da vil stræbe ved Koglesiet at forføre de Uensfældige, og mellem Lydslands Bogværde vil han finde dygtige Tjenere, Født som i Samfund med Verdens Haand vil giøre ikke endda saa smaa Mirakler paa deres Viis. At han ei holder vil foragte Brugten af saadant, læser hans Udfærd i Egypten, thi en af hans Lovtaler fortæller ret troslig dig, hvortledes han i Samtalet med Musierne i den Egyptiske Pyramide, formasstelig blandede sin Sang med Guds, ja sagde de gaaelige Ord: en himmelsk Dogn skal paa min Befaling opstige til Skyerne og Torbenen skal som en Metaltraad slaa ned paa Jorden saasnart jeg beder *)

Da jeg nu tænker saaledes, anseer jeg det for min Skplidighed at udgive nærværende Spaadom eller rettere, Forklaring af Skriftens Spaadomme, thi de Tiden ei saa nær, som det synes, da kommer den dog vist engang, og er den nær, da vil disse Ord staa som et unægteligt Vidnesbyrd om den Hellige Skrifts

*) Geschichte Napoleons, i Bd. Vag. 248 hvor det, som Intet, bemærkes at han meente en Luftmaskine og en elektrisk Conductor.

Erbbimmelt hed, og som en Trostens Engel til at opmuntre og styrke og seerfarde. Dertil er det Ord saamtiget mere fliket, som det bæerer os den glade Tidende, at Danmark og Norge, skiondt de faae Del i Trængselen, dog skal undgaae Udelæggelsen og giøres fodes til et Bærd i Guds Havn, til et Bion for hans Hellige Tempel.

At nu den Skrift virkelig er saldet mig saaledes i Hænder, haaber jeg, Man vil tro, da det er bitterligt, at jeg vilde sige det Samme i Guds Naam som mine egne Ord, høje de vare mine; jeg haaber ogsaa at den selv kan vidne om sin Egthed, jeg er villig til at vise hver som spører det, Haandskriften, og seer det som end er tilkommende, er med det Samme Egtheden af Taten om det Forregaaende beviist.

Skal jeg nu sige mine Tanker om dette lille Stykke, da i det jeg beundrer Forfatterens dybe Indsigt i den Hellige Skrift og de uordne Ting, synes det mig, at han har feilet lidt i at ville hente alle paa den store Hilselste paa een Mand, og jeg mener at Dyrer er Frankrigs Haand i det Hele, og at om ogsaa Napoleon Kulde være uistfaldig nok til at stride aandenbar mod Guds Sandhed og Kirke, saa er der dog

